

Ἐξ ἀρχῆς μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

ΟΡΘΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτὴ ἐστὶν Ἑλλάδα 12 ὄρ. ἐπὶ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐνδίδεται τρεῖς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 γι' αἰῶδες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησιν δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ωστοποιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησιν εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, θεῖο ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα, πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θα τυπώνεται. Διάψευσις κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψτε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέροντες πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 10 Ὀκτωβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+19

Ὁ Στοβαίος

Ἐνας ἀρχαῖος ἀπὸ τοὺς δικούς μας Ἕλληνας φιλοσόφους ἔχει γράψει ἕνα βιβλίον πού τὸ λένε «Στοβαίου χαρακτῆρες».

Μίση σ' αὐτὸ τὸ σοφὸ βιβλίον περιγράφει τοὺς χαρακτῆρας τῶν διαφόρων ἀνθρώπων.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως περιγράφοντας τὸ θρασύδειλον, λέει, πῶς αὐτὸς εἶναι ἕνας φωνακλᾶς, ὁ ὁποῖος πέρνει θάρρος καὶ καταπιέζει τὸν κάθε ἕνα, ἅμα πού ἔχει κουστουδίαν μαζύ του, ἐνῶ μονάχος του δὲν εἶναι οὔτε μιανῆς μπάτσας ἄξιος.

Περιγράφοντας τὸν χαρακτῆρα τοῦ πλέον ἐξευτελισμένου κόλακα, λέει, πῶς οἱ τοιοῦτοι ἀνθρώποι ἀκολουθοῦν τ' ἀφεντικά τους σὰν σκυλιὰ ἀπὸ πίσω καὶ γιὰ τὸ τίποτα ξάφνα φωνάζαν.— Ἄ κύριέ μου, ἄ κύριέ μου, ἕνα δυστύχημα.

Καὶ ὅταν τρομασμένοι γυρίξῃ πίσω νὰ δῆ ἐκεῖνος ὅπου κολακεύεται, ὁ κόλακας τοῦ λέει γελῶντας, —δὲν ἦταν τίποτα ἕνα ἄχυρο μπῆκε στὴ χλαμίδα σου, καὶ νὰ το. Ὅταν δὲ κάθεται πουθενῶ, φουᾶ ἐκεῖνος τὸ κάθισμα ἐκεῖνοῦ πού κολακεύει καὶ τοῦ ξετινάζει τὰ ρούχα ὅλο ἐν χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτα.

Δὲν ξέρω ἂν περιγράψῃ καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ τί θὰ πῇ **χαμερπέστατος** ἀνθρώπος. Ἄλλὰ καὶ ἂν δὲν τὸν γράψῃ ἐμεῖς μπορούμε νὰ δώσωμε καὶ σ' αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα ἀπάνω μιὰ μικρὴ ἐξήγησι. Χαμερπῆς ἀνθρώπος θὰ πῇ, ἀνθρώπος πού ἔχει ὅλα τὰ ἐλαττώματα τοῦ κόσμου ἀπάνω του, νὰ ἦναι δηλαδὴ δειλὸς θρασύς, καὶ κόλακας ἐν τῷ ἅμα σὺν ὁμοῦ μαζύ, ὅλα τὰ πάντα.

Τέτοιος εἶναι ὁ Τρικούπης, καθαρὸς θρασύδειλος ἀνθρώπος πού φοβάται καὶ ἀπὸ τὴν σκιά του καὶ σούρνει κουστουδίαις μαζύ του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ χαρακτῆρας τοῦ Ἕλληνα, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἀδικημένος, εἶναι πάντοτε νὰ σέβεται τοὺς ἀρχοντας του καὶ δὲν καταδέχεται νὰ θέτῃ χερί ἀπάνω τους.

Οὔτε τῶν μακαριότιδων Δεληγιῶργῃ, Κουμουντούρου, Ζατῆν καὶ Βούλγαρη ἐφρουροῦσαν τὰ σπίτια τους ἵππεις καὶ καθαλαρέοι, οὔτε ὅταν εὐγεναν ὄξω ἔπερναν εὐσεβεῖς μαζύ τους ἀλλὰ εὐγεναν καταμόναχοι ξερὰ κορμῆ, καὶ ἀκόμα ὅταν ὑπαρχε ἡ μεγαλειότερη κατακραυγὴ ἐναντίον τους. Καὶ ὁ ἀγανακτισμένος κόσμος τοὺς χαιρετοῦσε μὲ σέβας.

Εἶναι λοιπὸν δειλὸς ὁ Τρικούπης, ἡ καλλίτερα θρασύδειλος

διότι εἶχε τὴν τόλμη μιὰ φορὰ νὰ τὰ βάνῃ μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀνοίξε τὸν τότε λεγόμενον **χαρτοπέλιμο**, τῶν διακοινώσεων καὶ διωμαρτυρήσεων ἀπὸ τὸν ὁποῖο πόλεμο βγήκε νικητὴ μουντζουρωμένος.

Εἶναι χαμερπῆς, διότι ἀφοῦ ἤθελε νὰ κἀνῃ τὸν δημοκρατικὸ, μὲ τὸ τίς του πταίει, καὶ ἔβρισε τὸν βασιλέα, ὕστερα ἀφοῦ πρὸς περιφρόνησιν τὸν ἔκανε πρωθυπουργὸ ὁ βασιλέας μέσα στὴ βουλῆ τὸν κατέβασε ἕνα σκαλοπάτι κάτω ἀπὸ τὸν θρόνον του σὰν ζητιάνο, ἐνῶ τὸ Σύνταγμα λέει, πῶς, στὴ βουλῆ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ βασιλέας καὶ ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς στέκονται στὸ ἴδιο πάτωμα πού εἶναι καὶ ὁ βασιλέας.

Καὶ τὸν σηκῆντισε, καὶ τὸν προσέβαλε ἐνώπιον ὄλης τῆς βουλῆς; καὶ ὁ χαμερπέστατος χαρακτῆρας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μᾶς ἔφαγε τότε αὐτὴ τὴν προσβολή, πού ἂν ἦχε λίγη ἀξιοπρέπεια ἀπάνω του, αὐτὸς πού μᾶς ἔκανε πρῶτα τὸν σφόδρα δημοκρατικὸ καὶ τώρα τὸν αὐλοκόλακα, ἔπρεπε νὰ παρατηθῇ.

Εἶναι λοιπὸν χαμερπῆς.

Εἶναι καὶ κόλακας χαμερπέστατος διότι καταδέχτηκε χτὲς νὰ βάνῃ σ' ἐν ἐπίσημῃ ἐφημερίδᾳ του ἕνα τηλεγράφημα πού ἔστειλαν **κάτι** Πυργιώτες **ΔΙΚΟΙ** του στὸν βασιλέα διαψεύδοντας τάχα τὴν διαδήλωσι. Ἐξευτελιστικὴ λέγομε τόσο, ὥστε γιὰ νὰ κολακῆσῃ αὐτὰ τὰ ἐπαρχιακὰ ζωντόβουλα νὰ βάνῃ τὰ ὀνόματά τους μὲ κεφαλαῖα γράμματα, σὰν νὰ τοὺς ἔκανε τοὺς ἀνθρώπους **στηλιέτας**, ὅπως καὶ ἦναι.

Μὰ κύριε Πρωθυπουργέ καὶ ἐξωχώτατε πρόεδρε, μὲ κεφαλαῖα γράμματα γράφοντας τὰ ὀνόματά μας νομίζεις, ὅτι μπορεῖς νὰ φᾶς ὅλα τὰ πτωχὰ κεφάλια τῆς Ἑλλάδας;

Δὲν ἐντρέπηκες νὰ φανῆς τόσο τιποτένιος, ἐσὺ ὅπως πᾶς θὰ καταντήσης νὰ γλύφῃς καὶ τὴν οὐρά σου σὰν τῆς γάτταις πού νομίζον πῶς περιποιούνται ξένο πρᾶγμα, καὶ γι' αὐτὸ ἅμα τῇ σφιξῆς τὴν οὐρά πάλι τὴν οὐρά των δαγκάνουν.

Ὅπως δῆποτε μὲ τὴν χαμερπεῖά σου, τὴν κολακειά σου, ἀποδείχνεσαι πῶς μιὰ μέρα ἂν πέσης θὰ πέσης οἰκτρῶς καὶ ἔλευσινως καὶ τότε πιστεύομε πῶς οἱ **στηλιέταις** τοῦ Πύργου δὲν θὰ σὲ σηκώσουν ἀπὸ τὸν πολιτικὸ θάνατο, εἰ τὸν ὁποῖο εἶσαι καταδικασμένος γρήγορα ἢ ἀργά, καὶ μ' ὅλα ταῦτα τότε ἐγὼ ἐνῶ σὰν ξεπεσμένη ἐπαρχία πού θὰ ἦσαι θὰ ἦμαι

ιδίω τὸ κόμμα σου, διότι ἐννοοῦμε νὰ ἡμαστέ ἡμεῖς οἱ Παλιαν-
θρόποι πάντοτε ἀντιπολιτευόμενοι καὶ μὴ πρὸς κερκαφανα-
σμένους εἰς τὰ ὑπερ καὶ κατὰ σου γράψαμε.

Με κεφαλαία γράμματα δὲν βαστιέσαι καὶ μὴ χάνεσαι, καὶ
δὲν κάνεις τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ δειχῆς τὸν ἐγκατον ἐξου-
τελισμὸν σου καὶ χαμερπὴ κολακείαν σὲ πέντε δέκα ἐπαρ-
χιακὰ νευρόσπαστά σου, ποῦ εἶναι χειρότερα καὶ ἀπὸ κείνα
ποῦ εἶναι στὸ θέατρο τοῦ Παραδείσου. Ποῦ κατάντητος καὶ
ποῦ θὰ καταντήσης ἀκόμα.

Σά

διάστημα 7 μηνῶν, ὡς τὴν πρώτῃ δηλαδή Ἰουνίου περαστμέ-
νου ὄντος τοῦ τρέχοντος χρόνου συνελέθησαν καθ' ὄλο τὸ
κράτος ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνο **δύο** χιλιάδες καὶ 775 φυγό-
δικοὶ καὶ φύγοποιοὶ. Φαντασθῆτε τώρα πόσοι ἄλλοι ὑπὲρ
καὶ παρὰ τόσοὶ μένου ὄξω.

Αὐτὸ εἶναι ἓνας ἐπίαιος γιὰ τὸ ὑπουργεῖο, διότι ὁποῖος ἐγ-
κλημάτισε πρέπει νὰ τιμωρηθῆ, γιὰ νὰ μάθῃ νὰ συμμαζεῦ-
ται ἄλλοτε ἄλλὰ ὁ μεγαλειώτερος ἐπίαιος ἀνήκει καὶ προσή-
κει χρῆ καὶ δὴ εἰς τὸν κ. Μπαϊρακτάρην ὁ ὁποῖος ἐσυνέληψε
στὴν περιφέρειά του χιλιοὺς τρακοσίοις καὶ 42 ἐνοματίους.

Νὰ μπαίρακι μιά φορά, καὶ ὅμως τί παράξενο μεθαῦριο γιὰ
τὸ εὐχαριστῶ νὰ τὸν βάνουν σὲ ἀποστρατεία.

Τώρα ἂς ἐρθῶμε καὶ εἰς ἓνα ἄλλο πολιτογραφικὸ ζήτημα.
Αὐτοὶ οἱ συλληφθέντες 2.775 ὡς τὸν Ἰούνιον ποῦ θὰ ἦναι
τώρα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἀδάντζο, ὅλοι αὐτοὶ λέμε εἶναι πολ-
λίτες, ἐργατικὸς κόσμος, ἐκ τῶν ὁποῖων οἱ περισσότεροὶ εἶναι
οἰκογενειάρχιδες, ἄρα ἔχομε οκλαθωμένο πλεόν σας καὶ πα-
ραπάνω ἀπὸ **δέκα** χιλιάδες γυναικόκοπαιδα πάσχοντα.

Πόθεν σας παρακαλοῦμεν προέρχονται ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγγυλι-
ματα; Τὰ περισσότερα ἀπὸ πλιτωκὰ πύθη.

Ἰδοὺ λοιπὸν πγοὶ εἶναι οἱ διαφθορεῖς τοῦ Λαοῦ. Ὅπως
δήποτε ὅπως πάη ὁ Τρικούπης ἐν τῷ δικαίῳ του θὰ καταν-
τήσῃ νὰ φυλακίσῃ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ὡς ποῦ νὰ φτάσῃ νὰ ἦ-
ναι ὅλη ἡ Ἑλλάδα ὄξω τῶν φυλακίων καὶ αὐτὸς μονάρχος του
στ' ἀνάκτορα τοῦ Καρμπουλά τὰ ὅποια θὰ τοῦ τὰ ἐνοικιά-
σωμε καὶ ἰδιαιτέρως ἐπειδὴ τὰ συνείησθε ὅπως ἐγὼ τὸ **ἔρχτο**
γιὰμισὴ ὥρα. Ἀμήν.

Ἑλληνικὴ ἀφέλεια.

Βρῆκε ὁ στραβὸς κατήφορος, καὶ στραβοὶ κουλοὶ στὸν ἄγιο
ἄγιο Πανταλεῖμονα.

Ἐρχονται μερικοὶ μὲ δυὸ κόλαις γραμμένο χαρτὶ στὸ χέρι
καὶ σοῦ λέει:—Νὰ τὸ τυπώσης ὄλο αὐτὸ—(δηλαδή νὰ γεμίσης
ὄλο τὸ πατακόουρι), καὶ νὰ μοῦ κρατήσης καί. . . . **δέκα**
φύλλα, ἦγουν θεωροῦν πὼς μᾶς ὑποχρεώνουν καὶ **δέκα** λεπτά
ἄσε δὲ κατὰ ἄλλους ποῦ μᾶς φέρουν ὀλάκεραις δικογραφαίαις

(13) ΤΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΔΙΔΟΛΑΚΙ.
ΙΓ.

Ἀφοῦ ντύθηκε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μπιρμπαντόπουλου κυρία
Κίτισο μὲ τὸ χρυσὸ της τὸ παπάκι, φοροῦσε (Καλαματιανὰ),
μὲ τὸ κοντὸ της τὸ σεβαστὸ ποστανάκι ἓνα δάχτυλο μο-
νάχα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τῇ γῆ ποῦ μῦλεις φαινότανε τὸ τακου-
νάκι της, φορῶντας τὰ γάντια της καὶ ξερομύερνοντας σὰν
φουρμισμένη ποῦ ἦτανε, εἶπε στὸν ἀδερφό της:

- Ἐμπρός, σῆκω, πάρε τὸ καπέλο σου.
- Μὰ ἐσύ, ἀδερφὴ μου εἶσαι πολὺ φουρμισμένη, δὲν πρό-
κειται νὰ πάμε ν' ἀνοίξωμε καυγᾶ, ἀπλῶς θὰ πάμε γιὰ ἐ-
πίσκεψιν.
- Εἶναι διαφόρων εἰδῶν ἐπίσκεψεις.
- Νὰ ξέρης πολὺ καλά, ὅτι δταν πᾶν γιὰ βίζιτζα σὲ ξένα
στῆνια δὲν μποροῦν νὰ γίνουιν λόγια.

καὶ μᾶς λέν μὲ τὴ μεγαλειώτερη ἀφέλεια — Ὅταν θὰ βγῇ τὸ
φύλλο κράτητῆ μου εἶνα καὶ σοῦ τὸ πληρώνω.

Βρὲ κραταδες τῆς διατριβαίς ποῦ στέλνετε καὶ τὰ γράμ-
ματα ἂν τὰ τυπώσατε σ' ἄλλαις ἐφημερίδαῖς θὰ σᾶς ἐπερᾶν
τὴν μάνα καὶ τὸν πατέρα σας καὶ σεις ἔχετε τὴν ἀδιαντροπιά
νὰ λέτε κρατᾶτε μου δύο φύλλα, σάματις νὰ μᾶς ὑποχρεώ-
νετε κίολας. Στραβόμὸ ἔχετε ρε, νὰ πάρτε ὅσα θέλετε ἀπὸ
τὸν δρόμο δικτιρ.

Ἐνας

μεγάλος ἀστρονόμος μιά φορά στὴν Εὐρώπη ἐκεῖ ποῦ ἀστρο-
νομοῦσε τὰ οὐράνια, βλέπει ξάφνα καὶ ἓνα μαῦρο ἀστέρη νὰ
περνᾶ. Μένει μόνος του ἐκστατικὸς καὶ θαυμάζει. Ξανακυτ-
τάζει. Ὁ μαῦρος ἀστέρης ἐφανότανε πλεόν καθαρὰ καὶ ἔ-
μοιαζε σὰν μυῖγα. Τρέχει λοιπὸν καὶ τηλεγραφεῖ σ' ὅλον τὸν
κόσμο:

Ἀνακάλυψε νέον ἀστέρη **μυιγοειδη**.
Ὁ κόσμος καταρχὰς ἐξεπλήχτηκε, ὅστια εἶπε πὼς
τρελλάθηκε ὁ ἀστρονόμος καὶ δὲν ξέρει πλεόν τί τοῦ γί-
ννται.

Καὶ πραγματικῶς μέσα στὸ κιάλι τοῦ ἀστρονόμου μᾶς εἶχε
πέσει μιά μυῖγα, τὴν ὁποία ἐκεῖνος τὴν πῆρε γιὰ νέον μαῦρο
μυιγοειδὲς ἀστέρη.

Ἔτσι τὸ πάει καὶ ὁ Τρικούπης τώρα. Ἰστοῦσα ἀπὸ τόσοις
φόρους, τόσοις γοηγισμοῦς, τόσα βάσανα, τόσα χαντακώ-
ματα, τόσα ξεθεώματα ποῦ ἔλεγε τινὰς πὼς θὰ φέρῃ τὸν
χρυσὸ αἰῶνα στὴν Ἑλλάδα, ξάφνα χαλὰ τὸν κόσμον, πὼς ἀπὸ
ὅλαις τῆς εἰσπραξείας τοῦ κράτους καθ' ὄλο τὸν χρόνο ἐπερί-
σεψαν 250 μόνον ψωροχιλιάδες δραχμαίαις.

Δηλαδή πῆρε τὴν μυῖγα γιὰ ἀστέρη, καὶ μᾶς παρουσιάζει
μυιγοειδη πλεονάσματα, χωρὶς νὰ σκερθῆ πὼς ὡς τὸν Γε-
νάρη θὰ ἦναι καὶ χρεωμένο τὸ κουβέρνο.

Λοιπὸν γιὰ 250 μόνον ψωροχιλιάδες ἐφέρθηκε ὡς τώρα ὅλη
ἡ Ἑλλάδα ἄνω κάτω;

Ἀμ εὐλογημένε, ἂν ἦτανε ἔτσι, δὲν μᾶς τόλεγε, νὰ μᾶς
ἄφρινε στὰ ἰδιὰ μᾶς ἦσυχους, καὶ νὰ βγάξωμε μαντυλάκι
νὰ σου μαζέψωμε ὄχι 250 χιλιάδες ἀλλὰ μελλεοῦνι.

Μὲ μυῖγες πολεμᾶς νὰ μᾶς ξυπάσης.
Ἡ πλιγαίς ποῦ μᾶς ἀνοίξεις δὲν θεραπεύονται μὲ σάλιο,
θέλουιν καρτιρίασμα καὶ πάλι νὰ δοῦμε.

Ἰαρίονα.

Πρὸς τὸν κύρ Ν. Περόπουλον, δὲν τὰ βγάξω, ἀδερφέ μου τὰ
γράμματά σου καὶ οὗτε καταλαβαίνω τί θέλεις νὰ μᾶς πῆς.
Νὰ ἦναι ἔτσι μπερδεμένα, ὡς καθὼς λέει καὶ ὁ φίλος μᾶς
Νταλέκος.

- Θὸ τὸ ἰδοῦμε..... Ἐμπρός.
- Ἄν ἦναι ἔτσι νὰ ρεζιλευτοῦμε, τότε δὲν πάω.
- Ἐμπρός, καὶ ὅταν σοῦ μιλῶ γὼ πρέπει νὰ μ' ἀκούς
γιὰ νὰ μάθης ἄλλοτες νὰ σέβασαι τὴν ἀδερφή σου, χῆρα γυ-
ναῖκα, καὶ νὰ μὴ θέλῃς μὲ τῆς ψευτιάς σου νὰ τὴν καταν-
τήσης μεσίτρα σου. Ἐμπρός
- Σ' ἐπισαν πάλι τὰ νεῦρά σου;
- Ἐγὼ νεῦρα δὲν ἔχω, εἶμαι πολὺ καλά καὶ μὴ συγχίζε-
σαι. Ἐμπρός.
- Αἰ, καλά καὶ τί θὰ πάμε νὰ κάνωμε;
- Ἐμένα ρωτᾶς; Σὺ μούπες νὰ ντυθῶ καὶ ντύθηκα νὰ
πάμε, νὰ ζητήσωμε, ὡς καθὼς εἶπες λόγο γιὰ τὴν προσβολὴ
ποῦ σοῦκανε ἡ Μαρουδίτσα τὸ πρῶτ καὶ σοῦκίλειε τὴν μπόρτα
τοῦ μπαλκονιοῦ.
- Ναί, πολὺ καλά, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ποθοῦν μὲ
τρόπο ἔτσι δηλαδή πλαγίως.
- Πλαγίως ἢ ὄρθια αὐτὴ εἶναι δική μου δουλειά, δὲν θὰ
μὲ μάθης σὺ τώρα τὸν τρόπο.
- Ὅχι, ἀλλὰ, νὰ ἔτσι κάμμιὰ φορά παραφέρεσαι καὶ δε-
λαδή πετᾶς κατὶ λογάρες ποῦ δὲν ἔχουν τὸ τόπο τους.

Βισαπᾶς.

Ὁ Παπαμαυρίκιος ποῦ εἶναι στὴν Ἰσραηλία, βγαίνει λέει
περίπατο ὄξω μὲ μιά Κατίνα καὶ πηγαίνει στὰ Χαβούζα, καὶ
ἐπειδὴ γίνεται κοινὸ σκάνδαλο ἔχουν σκοπὸ νὰ τὸν κάνουν εὐ-
εθεστάτον μὲ κἀνενα εὖσε ἢ καλοῦκι τοῦ Ἐξκουστοῦ μᾶς
Καζάζη καὶ ταῦτα πρὸς γνώσιν τοῦ δεσποτῆ τῆς Σμύρνης καὶ
κατὶ ἄλλα.

Ἐχουν

δὲ καὶ στὸ Βουρνόδα τῆς Σμύρνης ἓνα σύλλογο Ὅμοιοι ἀλλὰ
αὐτὸς κατάντησε χάβρα, ἄλλος τραβᾶ γιὰ τὸν Λάζαρο καὶ ἄλ-
λος γιὰ τὴν Φανερωμένη, καὶ ἀντὶς γιὰ συζητήσεις κικαρι-
ζουιν σὰν πετεινάρια καὶ διαταραζουιν τὴν γειτονειά ποῦ νομί-
ζουιν πὼς κάθε ὥρα τσακνοῦνται. Ἄμ ρομιοὶ δὲν εἶναι;

Ἄ μᾶς γράφουιν πὼς φαρμακώθηκε καὶ ἓνας παλιγγερός,
γιατὶ δὲν τὸν ἤθελε ἡ γρηὴ του. Βρὲ τ' εἶν' τοῦτα;

Ἰερός

τὸν κύρ Δημᾶρχο τοῦ Περαία. Νὰ ὀρίστε πάλι, παράπονα
ἐναντίον σου, δὲν φτάνει λέει ὁ δρόμος τῆς ἀκτῆς τοῦ Μι-
κουῆ ποῦ εἶνε στενοὶς καὶ περνᾶ καὶ ὁ ἵπποσιδηροδρόμος, καὶ
περνοῦν καὶ χίλια δυὸ κάρα, ἀλλὰ τοὺς τὸν ἀποθωλώσας
ἀπὸ ντύμπενοῦς καὶ σὺ μὲ τὰ χαλίκια ποῦ ἔχεις ρίξει σὰν
κάστρα δεξιῶθεν καὶ ἀριστερῶθεν, καὶ ἔτσι οἱ ἀνθρώποι ὑπε-
φέρουιν τὰ πάγκεϊνα ἐνὸ ἐσὺ ρουφᾶς τὸ ποῦρό σου τὸ ἄφρο-
λόγητο ἀξένοικισα. Ἄν ἡ δουλειά τοῦ Δημάρχου εἶνε γιὰ νὰ
λέγεται ἀπλῶς Δημᾶρχος χωρὶς νὰ κἀνῃ τίποτα πρὸς εὐκα-
λία ἓσα ἓσα τοῦ χαμᾶλη Λαοῦ, τοῦ **ξυπόλυτου**, ποῦ κα-
χᾶσαι πὼς τὸν εὐγανε Δημᾶρχο, τέτοιος Δημᾶρχος γίνεται
καὶ ὁ ρήτορας Κόστας, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχη τὸ ἐλάχιστον, τὸ
προτέρημα νὰ βγάξῃ καὶ λόγους δταν ἔρχεται κἀνενα ἐπί-
σημο πρόσωπο, κατὰ τὴν ἀξία του πεντάριχο καὶ δεκάριχο,
καὶ ὄχι νὰ λὲρ ἀπλῶς—Καλῶς ὀρισεῖς.

Ἐκαὶ ἔτσι

κατὰ τὰ φαινόμενα τοῦ ζωῶδιου ὁ δὴμᾶρχός μᾶς πάει νὰ ἀ-
θωωθῆ, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ εἶπε τάχα ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ
Ἀρείου Πάγου πὼς δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ κατηγορίας περὶ διὰ
πλαστογραφίας.

Ἐγὼ οὐ μὴ πιστεύσω ἂν μὴ ἴδω. Ξέρετε δὲ τί πράγματα
εἶναι αὐτοὶ οἱ δικασταί. Σὲ σπάζουιν μὲ τὸ μπαμπάκι, λέγον-
τας πὼς ἔτσι τὸ λέει ὁ νόμος. Ἄς περιμένωμε τέλος πάντων,
καὶ ἤθελα ἀλλοιώτικα νὰ σᾶς κουβεντιάσω, ἀλλὰ ἀφοῦ βλέπω
πὼς τῆς Ἑλλάδας ἡ φυλακίς γεμίσαν, τί θέλω νὰ πῶ ἓνα
λόγο πέρα πάνω νὰ μὲ τουμπανιάσουν καὶ μένα χειμονιάτικω
καιρὸ μέσα. Καλλίτερα, σιωπῆ καὶ ἂς μᾶς πέρνουιν γιὰ κου-
τοῦς.

— Ἐμπρός. Καὶ νὰ πᾶψῃ ἡ φλυαρία. Δὲν θέλω πλεόν νὰ
ἀκούσω τίποτα. Ἐμπρός.

Ὁ Μπιρμπαντόπουλος ἐδῶ εἶδε πὼς ἐρχότανε ζαβὰ τὰ
πράγματα, μ' ἄλλη ἰδέα ἤθελε νὰ πάρῃ τὴν ἀδερφή του νὰ
πᾶν σὲ ἐπίσκεψιν τῆς Μαρουδίτσας καὶ ἀλλοιώτικω δρόμο πῆρε
τὸ καράκι, ἀντὶς γιὰ πρῆμα πῆγαίνε πισκόκωλα.

Μ' ὅλα ταῦτα στὰ στενά ποῦ βρόθηκε θέλοντας καὶ μὴ θέ-
λοντας σικώθηκε καὶ λέει στὴν ἀδερφή του.

- Τελῶς ποῦ νὰ πᾶω μιά στιγμοῦλα νὰ ξουριστῶ.
- Δὲν εἶναι ἀνάγκη, χῆτες ξουριστικες, δὲν εἶσαι κἀνενας
βασιλέας νὰ ξουρίζουιν καθὼς μῆρα, ἔπειτα δὲν θὰ πάμε νὰ
δοῦμε κάμμιὰ νύφη, νὰ τὴν ὄθῃς καὶ νὰ σὲ δῆ; Ἐμεῖς θὰ
πάμε ἔτσι πρὸς ἀπλῆ ἐπίσκεψιν. Ἐμπρός.

Κατέβηκαν κάτω, ἄμα δὲ ποῦ ξεπόρτισαν, ἡ Κίτισο ἄρπαξε
τὸν ἀδερφό της ἀπὸ τὸ μπράτσο γιὰ νὰ μὴ τῆς τὸ κἀνῃ στρι-
ψόνα. Στὸ δρόμο λέει ὁ Μπιρμπαντόπουλος:

- Ἀληθινὰ, ἀδερφὴ μου, πάμε νὰ δοῦμε μιά χαλλιαρὴ
γυναῖκα ποῦ ἔφεραν τῆς προάλλας, μὲ κατὶ ρεϊδία, καὶ κατὶ
πανοράματα. Δὲν μπορεῖς νὰ φανταστῆς τί θαυμασία καὶ
υπερεξέσια πράγματα εἶναι καὶ μάλιστα ἡ χαλλιαρῆ. . . .
- Ὅλοι αὐτὰ μποροῦμε νὰ τὰ δοῦμε καὶ στὸν γυρισμό.

Τὸ

Ξέρετε ὅλοι πλεόν δὲ πὼς τὸν βουλευτὴ Λεβίδῃ τὸν στρέμω-
ξαν στὸ φρέσκο γιὰ 20 μέραις ἐπειδὴ, λέει, εἶπε πὼς ὁ Νο-
μάρχης εἶναι τρελλός.

Τέτοιος ἀνόητος εἰναι καὶ αὐτός, ποῦ δὲν ἔλεγε στὸ δικα-
στήριο εἶπα=ξείπα=πέρω τὸν λόγο μου πίσω. Ἀλλὰ ἐλα
ποῦ αὐτὰ τὰ διαβολοδικαστήρια δὲν παραδέχονται τὸ εἶπα
ξείπα.

Τέλος πάντων καλά πάμε ὡς ποῦ νὰ καταντήσουιν νὰ χῶ-
σουιν ὄλη τὴν Ἑλλάδα μέσα, εἰς τρόπον ὅστε νὰ κἀθωνται
πλεόν ἀνεπαυμένοι οἱ δικασταὶ χωρὶς δίκαις, καὶ νὰ συζητοῦν
περὶ ρωμαϊκοῦ δικαίου ὄχι πλεόν πὼς νὰ μᾶς μπάζουιν μέσα,
ἀλλὰ μὲ τὸ τρόπο νὰ μᾶς βγάνουιν ὄξω. Γένοιτο.

Θέλουμε

νὰ μᾶθῶμε ἓνα πράγμα παράξενο πὼς μπορεῖ νὰ ἀποπαρα-
ξενεῦτῃ.

Ἦγουν. Ὁ ἵπποσιδηροδρόμος εἶναι ἰδιωτικὸν ἔργον, ἰδιο-
τικὴ ἐπιχείρησι, καὶ εἶναι ἓσα ἓσα ὁ σκοπὸς τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου
εἶνε πρὸς μεγαλιώτερη εὐκολία τῆς συγκοινωνίας τῶν πολιτῶν
καὶ δὲν μποροῦν οὔτε οἱ ἴδιοι ἰδιοχτῆτες νὰ ἀποβάλλουιν κἀ-
νενα μὰ κουτὸς μὰ στραβὸς μὰ γυμνὸς μὰ ψυγιάτης εἶναι,
φτάνει νὰ πληρῶνῃ.

Μέσα δὲ στὸν ἵπποσιδηροδρόμο δὲν ἔχει κἀνεὶς τὸ δικαί-
ωμα νὰ κἀνῃ σὲ κἀνενα ἐπιβᾶτῃ ἢ ἡν ἐλάχιστη παρατήρησι
ἐκτός ἐκεινῶν ποῦ τὸν διευθύνουιν.

Τώρα εἶναι ἓνα ἀπορίας ἄξιο, πὼς οἱ κύριοί μᾶς ἀξιωματι-
κοί, μερικοὶ δηλαδή, ἀνάλαβαν χρεὴ πορτιέριδων τοῦ ἵπποσι-
δηροδρόμου καὶ ἀπαγορεύουιν στὸν στρατιῶτα νὰ μπαῖνουιν
μέσα, σάματις νὰ ἦναι τοῦ δημοσίου σὰν τῆς καρρότσας ποῦ
εἶχαν.

Ὁ στρατιῶται γι' αὐτὸ παροπουνοῦνται καὶ ἔχουν δίκαιω,
ἀλλὰ ἔχουν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄδικο, διότι ὡς καθὼς φαί-
νεται, δὲν τῆς συμφέρει τῆς εταιρίας νὰ γεμίσουιν τὰ βαγόνια
της μὲ μιά πεντάρη, ὅστε βάνανε τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ
βγαζουιν τοὺς στρατιῶτας ὄξω καὶ λίγο λίγο θὰ δώσουιν τῶν
τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν μᾶς καὶ τὸ ξυστρί στὸ χέρι, νὰ πα-
στρεύουιν τὰ σίδερα καὶ νὰ πέρνουιν γιὰ λῆμοιβή τους — Μιά δε-
κάρα στὰ ὅλα.

Γιὰ

τὴν διευθύντρια τῆς γ'. δημοτικῆς σχολῆς κ. Κουτσογιάννη
μᾶς γράφουιν κατὶ ἀνοησίαις καὶ κοντὰ σ' αὐταῖς ὅτι ἡ κυ-
ραῖς δασκάλαις ἢ ἡν παρακαλοῦν νὰ τῆς βᾶνῃ κἀνενα ἄρνι
στὸ ροῦρο καὶ νὰ τῆς τσομπουσιασῃ σὲ κάμμιὰ ἔξοχή. Καλά,
ἂς περιμένουιν νὰ σφιξῇ ὁ χειμῶνας πρῶτα γιὰ νὰ μποροῦν νὰ
τὸ χωνέψουιν.

— Μὰ θὰ κλεισοῦν, καὶ μάλιστα θαρρῶ πὼς φεύγουιν σῆ-
μερα.

— Κατευθόδιό τους. Ἄς λείπουν ἡ κουβέντες, παρακαλῶ,
καὶ δὲν ἔχεις νὰ κἀνης μὲ κἀνενα παιδάκι. Ἐμπρός τὸν
δρόμο μᾶς.

— Καλλίτερα νὰ μὴν ἔσωνα ποῦ σοῦ τὸ εἶπα.

— Κ' ἐγὼ ποῦ τὸ ἀκουσα. Ἐμπρός.
Ὁ Μπιρμπαντόπουλος εἶδε πλεόν πὼς δὲν ὑπάρχε τρόπος
ἐξουγῆς καὶ ἀκολουθοῦσε τὴν ἀδερφή του ὡς τράγος ἐπὶ σφα-
γίτι.

Στὸ δρόμο δὲν ξαναμίλησε τίποτα, ἔβανε τὸ καπέλο του
ὡς τὰ μάτια του καὶ ὄλο ξαναστέναζε. Θέλησε νὰ πᾶν
ἀνάψῃ τὸ ποῦρό του ἀπὸ ἓνα καπνοπωλεῖο, ἀλλὰ ἡ ἀδερφή
του τοῦ εἶπε ξηρὰ ξηρὰ:

— Δὲν περάζει, κάνε καὶ λίγα λεπτά χωρὶς τσιγάρο, τὴνά-
νάθης ἐκεῖ ποῦ θὰ πάμε.

Τέλος ἔφτασαν στῆς Μαρουδίτσας τὸ σπῆτι. Χτυποῦν,
μπαῖνουιν μέσα, καὶ ρίχνεται ἡ μιά στῆς ἄλλης τὴν ἀγκαλιὰ
καὶ μεθαῦριο τὰ καθέκαστα νὰ δοῦμε τ' ἀγκαλιάσματα ποῦ
κατάληξαν.

Κυρία

Νεγρεπόντη. Τό παιδί που είχατε δουλο πρότερα ήθε και παραπονεύτηκε με δάκρυα στα μάτια πώς του κατακρατάτε 45 δραχ. ως και τὰ φτωχὰ ρούχά του. Σεις τόσο εύγενής κυρία, που μπορείτε για ένα σουαρέ να ξοδέψετε χιλιάδες δραχμαίς, βρίκατε ν' αδικήσετε τὸ φτωχὸ παιδί;

Δὲς τε του τὸ δίκαιό του και ὁ Θεος δὲν θὰ σ' ἀφήσῃ με 45 δρ. νὰ πεινάσῃς, ἢ δὲ ἀλλοιῶς θὰ σὲ καταραστοῦμε ν' ἀρρωστήσῃς και νὰ τῆς φᾶς στὸ στρώμα.

Κἄδρ

πλοίαρχε τῆς ἀτμοημιολίας Σύρος που βρίσκεται ἀραγμένη στὴ Ζάκυνθο, παραπονάται, λέει, τὸ πλήρωμά σου, ὅτι τοὺς βρίζεις και ὅτι ὁ ὑπηρετὴς που ἔχεις εἶναι ἕνας ραδιούργος και θὰ φέρῃ τὸ πλήρωμα ἀνω κάτω, ὅπως ἔφερε και τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ὁμοίως τὸν κατάλαβαν και τὸν ἐστράλυν ἀπὸ καὶ που ἤθε ξυλοφορτωμένον. Τέλος πάντων κυβερνήτης ἀνθρώπος σὺ, βίβαια θὰ ἦσαι ἀξιοπρεπὴς και ἴσως τὰ παράπονα προέρχονται ἀπὸ μηδαμνῆς αἰτίαις. Ξέρω γὰρ πάλι, ἂν ἦναι και ἀλήθεια.

Ὁ κύριος; συλλογίζεται πῶς θὰ φτειάσῃ τὸ ρεμ. πουμπλικο.

Οἱ Γαλαξειδιῶτε;

παραπονοῦνται ἐναντίον τοῦ βουλιακτοῦ των Α Παρουσιά που ἀφοῦ τοὺς φιλοῦσε τῆς κατορημένες ποδικαίς των και τὸν εὐγαναν βουλιαχτή, τώρα πῆγῃ και κάθισε στὴν Ἀμφισσα και ἀφῆσε τὰ σχολειὰ τους χωρὶς δισκάλους και ἀκόμα φοβερίζει πῶς θὰ τοὺς τὰ κλείσῃ. Νὰ βουλιαχτῆς φωτοσβέστης μιὰ φορὰ, γι' αὐτὸ και θὰ τὸν ξαναδῶνουν ἀπ' τὰ μαῦρα.

Νὰ

και ἕνα νόστιμο. Ὁ κύρ Εἰσαγγελέας τῆς Λαρίσσης περιοδεύων πρὸς ἐπιθεώρησι των κατωτέρων δικαστηρίων ἔφτασε σῶς και ἀβλαβῆς και εἰς τὰ Ἀμπελάκια τῆς Θεσσαλίας, ὅπου τὸν ξένισε ὁ κύρ δήμαρχος. Ἐκεῖ λοιπὸν τοῦ κατέβη και διάταξε τὸν γουρουνόδικη νὰ τοῦ πᾶρ τὰ βιβλία του νὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ, ὁ δὲ γουρουνόδικης ἔστωντας με τὸ νὰ μὴ τὰ σήκωνε ὅλα τὰ φόρτωσε εἰς ἕναν γαϊδάρων τοῦ ὄνου, ἤγουν τὰ συμβόλαια, τὰ βιβλία των μεταγραφῶν, τὰς ἀποφάσεις και λοιπὰ και οὕτως τὸ γουρουνόδικεῖν ὀλέκετο ἐπὶ ὄνου μεταφέρθηκε εἰς τοὺς σεβαστοὺς πόδας τοῦ κ. Εἰσαγγελέα, των κατοίκων σταυροκοπημένων και μερικῶν τούρκων ξεκαρδιζόμενων ἀπὸ τὰ γέλοια. Και εἶναι νὰ μὴ γελᾷ τινὰς ἀκούοντας τέτοια παράξενα πράγματα. Ἐχομε λοιπὸν τώρα και κινήτὰ εἰρηνόδικεῖα. Μὴ χειρότερα.

Ἐνας

κ. Παπαδογιάννης μᾶς βρίζει, διότι δὲν τοῦ τυπώσαμε ἕνα γράμμα του, θὰ θάρρῃ φρίνεται τὸ ἐπαρχιακὸ ζωντόβολο πῶς γὰρ τὸ δικὸ του χρήμα ὑπάρχει και δὲν ἔρχεται τὸ ζῶον νὰ τὸ φορτώσωμε πεντακάσαις χιλιάδες ἀσφράγιστα γράμματα και ἀτύποτα. Βρίσῃ και σὺ νὰ χορτάσῃ τὸ στόμα σου.

Ἔχεις καὶ μοῦτρα νὰ με βλέπῃς μισκαραδισμένη βουλή;

Κυρ

Μιγάλη Τσάκωνα πῆγαινε καυμένοι και δῶσε τὰς 106 δρ. στὸν φυλακωμένο Καλογερά που σούδωσαν οἱ συγγενεῖς του νὰ τοῦ δώσῃς και τοῦ τὰς καθυστερᾶς ἀκόμα. Τὶ διάβολο μπάς και θαρρεῖς πῶς θὰ γεννήσουν ἐν ὄσῳ τὰς κρατεῖς ἀπάνω σου, μόνο βᾶρος σου δίνουν και τίποτα παραπάνω ἐκτὸς ἂν ἔχῃς ἄλλο σκοπὸ που δὲν τὸ πιστεύομε ποτέ.

Ὁ

Δήμαρχος λέει τῆς Καλαμάτας, ὁ ἀστρονόμος και ὁ βουλευτῆς Φλέσσας εἶναι ἀλλοιωτικοὶ ἀνθρώποι, και μάλιστα οἱ δύο πρῶτοι οἱ ὅποιοι ἀφοῦ πέρνουν και φυλακῶνουν ἀθώους πολίτας και τοὺς δέρνουν και καλά καλά. Ὑστερα τοὺς ἀπολᾶνε και τοὺς γυρεύουνε παρντόν. Πάλι καλά, ἐμεῖς ἐδῶ τῆς τρώμε χωρὶς νὰ μᾶς γυρέψῃ κανεῖς οὔτε παρντόν οὔτε συχώρσει.

Κἄδρ

Μοίραρχε τῆς Κέρκυρας αὐτὸς ὁ νοματάρχης Φωκίων Σαράφης ἐμπαρεῦεται τοὺς μιστοὺς των χωροφυλάκων, διότι πᾶει και ἐξαργυρώνει τὰ χαρτονομίσματα με 3 τοῖς ἑκατὸ πρὸς ὄφελός του και τοὺς φορτᾶνε ὅλο δεκάρες, ὥστε οἱ ἀνθρώποι ἂν τοὺς τύχῃ και τίποτα ὑπηρεσίᾳ δὲν ξέρουν τί νὰ κάνουν, τῆς γαζέτες τους νὰ φυλᾶν που τοὺς φορτᾶνε, ἢ τὴν δουλειὰ τους. Ἄλλος πάλι σουφρατζῆς. Μίλα του κύρ Μοίραρχε νὰ πᾶψῃ αὐτὴ τὴν καλλονόθεψι διότι θὰ σοῦ τὸ ποῦμε και θὰ τὸν τιμωρήσῃς. Ἄς ἦναι.

Αἶ, χαμίλη. Λαε, ξύπνα. Ἐρε ἄστονε και καλὰ ρουχαλίζε.

Τρέξετε

στὴ φτεῖνια. Ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὸ σπηεῖ μου και παραπλευρῶς ἀπὸ τὸ σπηεῖ τοῦ πρῶτον δημάρχου Παναγῆ Κυριακοῦ πρὸς τὴν γωνιὰ τὸ μαγαζὶ ἀνοῖξαν οἱ ἀδελφοὶ Φύτιζα. Αποθήκη ἀπὸ διάφορα γαλιὰ πιατικὰ και λάμπες ὅπου φωτοῦν σὰν ἡμέρα. Και γαλιὰ ὅπου δὲν σπάζουν ποτὲ ἐκτὸς ἂν πέσουν ἀπὸ τὰ χέρια γίνονται χίλια κομάτια και τὰ πούλᾶνε σὲ μεγάλη φτεῖνια. Ἐπῆγα και ἐγὼ και ἐψοῦνισα και μοῦ ἐφάνηκαν πολὺ φτεῖνὰ, γὰρ πηγαίνετε και σεις νὰ δοκιμάσετε γιὰ μιὰ φορὰ.

Πωλεῖται μεταχειρισμένη μηχανὴ (ἔμβολον) τσαγκαράδοκη. Πληροφορία: παρὰ τῆ Ἡλία Χρυσάιτη ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Ταχυδρομείου.